

mees, woi mis mul puudu on? Sellele wästan: See wõib eht küll sealt saadik nõnda olla; aga lubage mind ühe lühikese tähenduse öölda: Seäst eht käreles lendab ita nii kaua hea meelega lauldes küünla eht peeru tule ümber ja rõõmustab ennast tule walguse ja sooja üle, kunni ta wiimaks küünla jala kõrwas laua peal eht peeru-tule al parandal maas jalgu si-putab ja suure waluga hinge heidab. Kas see wale on? Kas pole kõik sugused hirmjad ja koledad teud wiina laskujatega olnud? Kes on suu täie juure jäänd, misga ta peale hakkand? Wiina wõtmine lähed ennemalt kord lorralt enamaks kui vähemaks; see pruuk kasvab ennem, kui kahaneb. Ja nõnda ahwaleb see kure jook inimesi laiskuse, pillamise, war-guse, tüli, riidu, tapmise, tõwe, haiguse, waesuse ja kõige suguse wiltsuse sisse, nõnda et seda ei jõua kõik nimetada, kus otsast teise peale ta inimest nii kaua loobib, kunni teda wiimaks surma suhu wiskab, jaand ta temaga juba kõik sugused kurjad koledad tembud ära teinud.

Ameerika maal on nüüdsel päiwil ligi kolm miljo-nid inimesi ise oma hea tahtmisega wandega nõu wõtnud, wiina mite üks tili wõtta. Ja nemad pea-wad täna päewani oma wandega töötust pidama, ja selle põrgu kihwti waeta kõwaste wiha waenu kand-ma. Nõnda on ka mitmes kohas wõera ja oma suu-res Iha-Wene-maal kuulda, et lastuse seltsid asuwad, kes wiina wasta langesse sõdiwad ja rahwa waimu harimise eest hoolt kandwad. Armsad eesti wennad,

mis armate sest lugust, kes teie linna ja maa paifus elate? Ütlen ühe suure sõna: Nii kaua teie elu ei parane, kui wiina wõtmine ei vähene ega koguni ei lõppe.

Kurat on wiina kuni leidnud,
Ja tent esmalt maa peal teinud,
Nagu seda „Laulu Räästas“
Laulab pitkalt Gustaw Wänjas
Nüüd tend inimesed teewad,
Seega oma otša nääwad.
Tehke, jooge, küll te'e nääte,
Wiimaks kurati käte jääte.

11. Imelik tüli.

Üks kord tiidinesiwad inimese keha liikmed orjates ära, teine teist aidata ja ei tahtnud seda enam teha. Jälad ütlesiwad: „Miks peame meie teid kõiki kand-ma ja tassima? Muretssege ise omale jalgu, kui käia tahate!“ — Käed ütlesiwad: „Miks pärast peame meie teie kõitide eest tööd tegema? Muretssege ise omale käsja, kui teil neid tarwis on!“ Ja suu pomises: „Siis ma peaksin küll nar olema, kui ma ita weel kõhule toitu jahwan ja söön, et tema wõiks hästi rahul olla. Muretssege omale suund, kui seda tarwitata.“ Silmad hakkasiwad ka wasta panema, et nemad üksi pidada kõige keha eest nägema ja wahti-ma. Ja nõnda hakkasiwad ka kõik teised keha liikmed nurisema, andsiwad üks teisele teada ja tahtsiwad orjusest lahti wõtta.